

fjern Fremtid at skaffe fuldstændig Balance paa de aarlige Budgetter. Samtidig hermed bringes denne Laaneverksamhed ind under faste, bestemte Former. De forskellige Formaal, der attraa Laan af Statskassen, kunne regne ud, hvor meget der hvert Aar staar til Raadighed, og det bliver Bestyrelsens Opgave at afveje de forskellige Øjemed mod hinanden og gøre Ret og Skel imellem dem. Det er saa indlysende, hvilke de Fordele ere, som herved ville opnaas, at jeg meget vel forstaar, hvor vanskeligt det er at anføre vel begrundede Indvendinger mod Forslaget. Man har da ogsaa, saaledes som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) maattet indskrænke sig til at holde et Slags Mark Twainsk Foredrag, hvilket ganske vist heller ikke fremtræder med Fordring paa nogen alvorlig Besvarelse. Der var en eneste Stemning, som lød gennem hvert Ord og hver Sætning af det ærede Medlems Udtalelse, nemlig en — jeg kunde fristes til at sige, hvis det da er et parlamentarisk Udtryk — arrig Forbitrelse over, at det er lykkedes Finansministeren at kunne fremsætte et Forslag som dette.

Af mindre væsentlige Indvendinger mod Lovforslaget er der særlig at nævne den, at man undrer sig over, at Fonden ikke kan bestyres direkte af Finansministeriet, men at det skal være nødvendigt at oprette en særlig Bestyrelse. Ogsaa her gav det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) Udtryk for sine behagelige Følelser ved at klage over, at her som i andre Tilfælde vil en Højremænd ikke kunne gøre Regning paa, at faa et af disse saakaldte Ben. Hvad det er for Ben, som Højremænd i de forløbne Par Aar ikke have kunnet faa, er mig for Resten ikke klart. Jeg for mit Vedkommende tør sige, at ved de Udnævnelser, det er tilfaldet mig at foretage i den Tid, jeg har været Minister, har jeg bestræbt mig for at lade alle Partier have lige Adgang til de Ben, det have staaet til min Raadighed at uddele. Hvad i øvrigt selve Sagen angaar, erkender jeg, at der selvfølgelig ikke er det mindste i Vejen for, at Laanefonden særdeles vel kan administreres i et finansministerielt Kontor. Naar jeg har foreslaaet, at stille Fonden under en selvstændig Bestyrelse, er det just, fordi det kunde være ønskeligt, at Bestyrelsen staar noget mere uafhængig af Administrationen, end Tilfældet vil være, hvis det er Ministeriet selv, som har den umiddelbare Bestyrelse. Det ærede Medlem for

Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte i Forgaars, at han var betænkelig ved den Bestemmelse i Lovforslaget, som tillader, at Fondens disponible Midler kunne indsættes til Forrentning i Statskassen. Det ærede Medlem nærede nogen Frygt i saa Henseende. Jeg fik det Indtryk, at det er hans Opfattelse, at det ligger i en Finansministers Natur, at det er ham umuligt at se Penge, uden at han render med dem. Jeg skal ikke søge at afkræfte denne det ærede Medlems pessimistiske Opfattelse, men saa meget mere ønskeligt maa det jo da være, at Fonden staar under en selvstændig Bestyrelse, som Finansministeren ikke uden videre kan rende med. Jeg mener, at baade med Hensyn til Fordelingen af Laanene og den hele Stilling over for Laansøgerne og med Hensyn til Fondens Selvstændighed over for den øvrige Statsformue, er det hensigtsmæssigt, at der institueres en selvstændig Bestyrelse, hvis Arbejde i øvrigt — det erkender jeg — ikke bliver af et saadant Omfang, at der er Anledning til at honorere dette Hverv med meget store Summer. Men hvis man skulde nære den Opfattelse, at det er bedre, at Finansministeriet selv bestyrer Fonden, har jeg i og for sig ingen Indvending derimod; det kan meget godt ske. — Det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) var af den Anskuelse, at det vilde være hensigtsmæssigere at unddrage de egentlig store Samfundsopgaver fra Laanefondens Omraade, og at man derimod snarere burde henlægge de smaa Udlaan under den. Hvis man vilde gøre noget saadant, indser jeg imidlertid ikke, at Laanefonden vilde blive til nogen Nytte. Det er netop Hensigten at skaffe Midler til at fyldestgøre de store Formaal, og saaledes som jeg har paavist, vil der ad denne Vej stilles saa store Summer til Raadighed, som der antagelig i de nærmeste Aar bliver Brug for. Hvis man derimod vil indskrænke Fondens Opgave til i Ny og Næ at udlaane til de Smaating, som ligge ved Siden af, vil der ikke tilnærmelsesvis være Brug for en Sum som den, der her er Tale om. Men den finansielle Orden, der er tilsigtet, vil paa den anden Side heller ikke opnaas. Betydningen af, at Lovgivningsmagten træffer en Disposition som den her foreslaaede, er den, at det antydes, at den anser det for ønskeligt, at Udlaanene holdes inden for det Omfang, som Fondens Midler tilstede. Men Lovgivningsmagten binder sig naturligvis ikke derved saaledes, at der ikke i de kommende Aar, hvis der skulde